

Abban a ritka helyzetben vagyok, hogy mindegyik oldalról látom a problémákat, s nyilván tudott, hogy mindegyik táborban benne vagyok fél lábbal. Az, hogy a kutató csillagászatot választottam foglalkozásként, az amatőrt nem rombolta le bennem; inkább megszabadított attól a káros befolyástól, hogy valamiféle halhatatlanságot keressek a területen. Most sokkal több örömet találok a tiszta észlelésben: akár nézem, akár rajzolom a bolygókat, halvány ködöket, üstökösöket s a többit. Ha szeretem meghatározni a jupiterholdak fogyatkozási ideiből a színódikus periódusokat, ez csupán a szórakozásért van, s nem olyan szándékkal, hogy kijavítsam másnak az eredményét. S mint gyakorlás is sokkal inkább érdekes. Egy ornitológus sem gondol arra, hogy valaki már felfedezte s ismert az a ritka madár, amit figyel!

Természetesen könnyű nekem, mert munkahelyemen végezhetek eredeti kutatást. S a szerkesztőnek igaza volt az előző számban, hogy a legtöbb amatőrben kifejlődnek ilyen törekvések, ez egy emberi tulajdonság. A rossz az, ha hagyjuk, hogy ez a törekvés egy észlelésre irányuljon. Emlékszem, hogy néhány évvel ezelőtt egy TA-olvasó azt írta nekem, hogy azért választotta a változócsillag észlelést, mert úgy érzi, hogy tudományosabb megfigyeléseket tud végezni e területen. Ilyen ember, mint sok szakcsillagász is, ezzel a gondolkodással, rossz észlelő lesz, akinek az eredményeiben nem lehet megbizni, mivel vágyai befolyásolják munkája pontosságát. A jó észlelő az az ember, akit kizárólag a tárgy iránti érdeklődése vezet, aki tisztán szórakozásból észlel, s akinek eredeti eredményei mint váratlan jutalom jönnek.

Ford.: Szentmártoni Béla
Kaposvár.

. . . .